

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល
ស្តីអំពី
ការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ

ចងក្រងដោយ: ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ឧបត្ថម្ភដោយ: គម្រោងជម្រុញសេចក្តីភាពអាស៊ាន-ថៃ

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល ស្តីអំពី ការចិញ្ចឹមមាន់ ជាលក្ខណៈគ្រួសារ

បោះពុម្ពផ្សាយដោយ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

បោះពុម្ពនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១២ (បោះពុម្ពលើកទី១)

បោះពុម្ព និងតម្លើងជាសៀវភៅដោយ ក្រុមហ៊ុន Invent កម្ពុជា

ឯកសារនេះត្រូវបានចងក្រង និងបោះពុម្ពផ្សាយក្រោមការឧបត្ថម្ភផ្នែកថវិការបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ និងជំនួយមនុស្សធម៌ (DGD) និងជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេសរបស់ការិយាល័យហ្វ្រែមីស៍សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ និងជំនួយការបច្ចេកទេស (VVOB)។

ឯកសារនេះក៏អាចទាញយកមកប្រើប្រាស់បានពីគេហទំព័រនេះ៖ www.telecentercambodia.org និង www.maff.gov.kh

កំណត់សម្គាល់កម្មសិទ្ធិបញ្ញា

រាល់ការបោះពុម្ពផ្សាយឯកសារត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមអាជ្ញាប័ណ្ណ៖

Creative Commons Attribution-Non Commercial-Share Alike 3.0 Unported License

លើកលែងតែឯកសារដែលមិនបានរាប់បញ្ចូល និងបញ្ជាក់ក្បាសិទ្ធិខាងក្រោម។ មានន័យថា អ្នកអាចចែកចាយ ចតចម្លង ប្រែសម្រួល និងយកលំនាំតាមឯកសារនេះក្នុងន័យមិនរកកម្រៃដោយពុំចាំបាច់ស្នើសុំការអនុញ្ញាត ជាមុនពីអ្នកបោះពុម្ពផ្សាយឡើយ តែប្រសិនបើអ្នកបង្កើត/កែប្រែឬអ្នកត្រូវតែសុំអាជ្ញាប័ណ្ណពីម្ចាស់ដើមក្នុង លក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើ ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីអាជ្ញាប័ណ្ណខាងលើ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>

ឯកសារមិនរាប់បញ្ចូល និងក្បាសិទ្ធិ

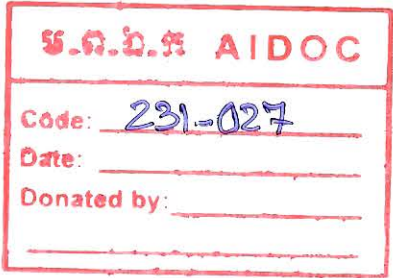
ឯកសារមួយចំនួនក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនស្ថិតក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណខាងលើឡើយ។ ទាំងនេះគឺជាឯកសារ របស់ភាគីទី៣ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយត្រឹមត្រូវ និងទទួលបានការអនុញ្ញាត។ អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយមិន ទទួលខុសត្រូវចំពោះលក្ខខណ្ឌច្បាប់ណាមួយ (រួមបញ្ចូលទាំងការធ្វេសប្រហែស) ចំពោះការបាត់បង់ ឬខូចខាត ដែលកើតមានឡើងដោយសារការប្រើប្រាស់ផ្នែកណាមួយនៃឯកសារដែលទទួលបានពីភាគីទី៣ឡើយ។ ខ្លឹមសារនៃការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនស្ថិតក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋាភិបាលប៊ែរហ្ស៊ិកឡើយ។

មាតិកា

រោងម្ហូបអាហារ

សេចក្តីផ្តើមអំណរគុណ

- I. សេចក្តីផ្តើម ១
 - ១. ការចិញ្ចឹមមាន់នៅប្រទេសកម្ពុជា ១
 - ២. ដំណើរការនៃការផលិតស្បូវរ៉េនា ១
 - ៣. គោលបំណងនៃការផលិតស្បូវរ៉េនាគោល ៣
 - ៤. ការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅក្នុងការងារចិញ្ចឹមមាន់ ៥
- II. ដំណើរការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីការកែលម្អបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ជា លក្ខណៈគ្រួសារ ៧
 - ជំពូកទី ១៖ ការចាប់ផ្តើមវគ្គ ៧
 - ជំពូកទី ២៖ ការសាងសង់ត្រង និង ការថែទាំ ១៦
 - ជំពូកទី ៣៖ ការជ្រើសរើសពូជ ៣១
 - ជំពូកទី ៤៖ ការផ្សំ និង ផ្តល់ចំណីឱ្យមាន់ ៤០
 - ជំពូកទី ៥៖ ជំងឺសំខាន់ៗដែលជួបប្រទះក្នុងការចិញ្ចឹមមាន់ ៥៦
 - ជំពូកទី ៦៖ ការវិនាសសេដ្ឋកិច្ច ៦៨
 - ជំពូកទី ៧៖ ផលប៉ះពាល់នៃការចិញ្ចឹមមាន់លើបរិស្ថាន ៧៥

អារម្ភកថា

មាន់គឺជាប្រភពសាច់សំបូរទៅដោយប្រូតេអ៊ីនដែលប្រជាជនកម្ពុជាប្រើប្រាស់ជាអាហារនៅក្នុងគ្រួសារ ហើយប្រជាជនកម្ពុជាយើងចូលចិត្តចិញ្ចឹមព្រោះវាងាយស្រួលចិញ្ចឹម និងនៅក្បែរផ្ទះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតវាជាប្រភពចំណូលសម្រាប់គ្រួសារដ៏សំខាន់មួយក្រៅពីដំណាំស្រូវនិងដំណាំរួមផ្សំផ្សេងៗទៀត ។

ប៉ុន្តែការចិញ្ចឹមមាន់របស់ប្រជាកសិករកម្ពុជាពុំទាន់មានលក្ខណៈបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវនៅឡើយទេគឺថាប្រជាកសិករចិញ្ចឹមតាមទំលាប់ និងបែបយថាផល ដោយពុំមានទ្រុង ឬរបងសម្រាប់បង្ហាង ឬដាក់មាន់ឡើយ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យមានងាយទទួលរងនូវការឆ្លងជម្ងឺផ្សេងៗ ជាពិសេសជំងឺ ផ្កាសាយបក្សីធ្វើឲ្យខាតបង់ និងបាត់បង់ប្រភពចំណូលគ្រួសារ ព្រមទាំងបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគាត់ពីការឆ្លងជំងឺពីមាន់ទៀតផង។

មួយវិញទៀតការលើកកម្ពស់ និងផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹង បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ដល់ក្រុមកសិករនោះក៏ពុំទាន់បានទូលំទូលាយដែរដោយហេតុថាចំណេះដឹង និងជំនាញរបស់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយទាំងថ្នាក់ស្រុក និងថ្នាក់ខេត្តនៅមានកម្រិត។ ដូច្នេះដើម្បីចូលរួមដោះស្រាយនូវរាល់បញ្ហាខាងលើនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងឲ្យកាន់តែទទួលបានជោគជ័យអង្គការ វីវីអូប៊ី (VVOB = សមាគមផ្លែមីស៍ ដើម្បីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ និងជំនួយការបច្ចេកទេស) ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្មនៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងជាពិសេសមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកណ្តាល បានរៀបចំចងក្រងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ អ្នកសម្របសម្រួលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី ការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីចូលរួមបង្កើនចំណេះដឹង និងជំនាញដល់អ្នកសម្របសម្រួល ព្រមទាំងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត សម្រាប់ផ្ទេរនូវបច្ចេកទេសថ្មីៗដល់កសិករប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ សំដៅជម្រុញការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារសម្រាប់គ្រួសារកសិករនៅកម្ពុជាឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។

គោលការណ៍ណែនាំនេះមានពន្យល់បកស្រាយជាជំហានៗ អំពីរបៀបដែលអ្នកសម្របសម្រួលជាមួយកសិករក្នុងពេលបណ្តុះបណ្តាល ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រសាលារៀនស្រែកសិករលើ “ការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ” ទាំងទ្រឹស្តី បទពិសោធន៍ និងអនុវត្តផ្ទាល់។ លើសពីនេះទៀត ការយល់ដឹងពីយេនឌ័រនិងបរិស្ថានក៏ត្រូវបានគិតគូរដាក់បញ្ចូលក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះផងដែរក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីការចូលរួមដោយស្មើភាពគ្នារវាងបុរសនិងស្ត្រី ចំណែកឯបរិស្ថានគឺផ្ដោតទៅលើវិធីសាស្ត្រការចិញ្ចឹមមាន់តាមបែបធម្មជាតិ។

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម និងមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកណ្តាលសូមសម្តែងនូវការគោរព និងដឹងគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះរដ្ឋាភិបាលប៊ែលហ្ស៊ិក តាមរយៈអង្គការវីវីអូប៊ី (VVOB) ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជាដែលបានសហការណ៍យ៉ាងជិតស្និទ្ធក្នុងការគាំទ្រទាំងថវិកា និង

ចូលរួមរៀបរៀងចងក្រង ធ្វើតេស្តសាកល្បង កែសម្រួលគោលការណ៍ណែនាំនេះឱ្យលេចចេញជារូប
រាងឡើងពិតប្រាកដ។

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម មន្ទីរកសិកម្មខេត្តកណ្តាល និង
អង្គការវីអិចស៊ី (VVOB) ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជាសង្ឃឹមជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំថាសៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំ
នេះនឹងជួយផ្តល់នូវទស្សនទានថ្មីៗ រួមទាំងវិធីសាស្ត្រ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលប្រកបដោយប្រ
សិទ្ធភាពខ្ពស់សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលនិងដៃគូអនុវត្តផ្សេងៗទៀតដែលកំពុងធ្វើការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
ក្នុងការផ្ទេរនូវចំណេះដឹងដល់កសិករនិងដើម្បីចូលរួមជម្រុញលើកស្ទួយដល់ការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ២០១២

អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

សុ- ខនប្បត្តិគុណ

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

សៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយនេះ គឺជាផ្នែកមួយនៃបណ្តុំសៀវភៅដែលត្រូវបានរៀបចំ ផលិតឡើង តាមរយៈកម្មវិធីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មហៅកាត់ថាកម្មវិធីអ៊ីមេដ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៨ រហូតដល់ ឆ្នាំ២០១២នេះ។ កម្មវិធីអ៊ីមេដបានអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ក្រោមការគ្រប់គ្រង និងណែនាំដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ជាពិសេសអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម និងនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។ កម្មវិធីនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកណ្តាលដោយមានការគាំទ្រ និងផ្តល់ជំនួយការបច្ចេកទេសពីអង្គការ វីអិចស៊ី ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា។

សៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំនេះលេចចេញជាប្រភេទឡើង ដោយសារតែមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីដៃគូពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយតាមរយៈនៃការធ្វើតេស្តសាកល្បង និងពិសោធន៍ជាតម្រក្នុងដំណាក់កាលសាកល្បងមួយ និងជាពិសេសដោយសារតែមានក្រុមការងារបច្ចេកទេស ដែលរួមមានអ្នកជំនាញការពិបាកជាតិ ខេត្ត និងស្រុកបានចូលរួមផ្តល់យោបល់កែលម្អយ៉ាងផុលផុស។ អង្គការវីអិចស៊ីសូមសម្តែងនូវការគោរព និងដឹងគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដែលបានខិតខំជួយជ្រោមជ្រែងក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំបង្កើតសៀវភៅ គោលការណ៍ណែនាំនេះឡើង។ នេះជាការបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ថាវាបានកើតឡើងដោយសារតែមានកិច្ចសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធរវាងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទជាមួយនឹងអង្គការវីអិចស៊ីតាមរយៈកម្មវិធីអ៊ីមេដ។

អង្គការវីអិចស៊ីប្រចាំប្រទេសកម្ពុជាក៏សូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរ ចំពោះរដ្ឋាភិបាលនៃសមាគមផ្លែមមីស៍ និងប្រទេសប៊ែលហ្ស៊ិច ដែលបានផ្តល់ជំនួយថវិកា សម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធីអ៊ីមេដ។

ជាទីបញ្ចប់ យើងខ្ញុំសូមជូនពរដល់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយទាំងអស់ឱ្យបានទទួលជោគជ័យក្នុងការប្រើប្រាស់សៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ២០១២

Jan Geusens

**ប្រធានគ្រប់គ្រងកម្មវិធី
នៃអង្គការវីអិចស៊ីប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា**

I. សេចក្តីផ្តើម

១. ការចិញ្ចឹមមាន់នៅប្រទេសកម្ពុជា

សម្រាប់ប្រជាកសិករខ្មែរ ការចិញ្ចឹមសត្វ (គោ-ក្របី ជ្រូក មាន់-ទា) គឺជាការងារសំខាន់មួយ បន្ទាប់ពីការធ្វើស្រែចម្ការដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលសម្រាប់គ្រួសារ និងបង្កភាពងាយស្រួលដល់ជីវភាព ប្រចាំថ្ងៃ។ បើប្រៀបធៀបការចិញ្ចឹមមាន់ជាមួយនឹងការចិញ្ចឹមសត្វផ្សេងៗទៀត ដូចជាជ្រូក គោ ក្របី ឃើញថាវាងាយស្រួលជាង។

ក្នុងការចិញ្ចឹមសត្វ ស្ត្រីគឺជាអ្នកដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្ម និងសមស្របសម្រាប់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ របស់ពួកគាត់។ ដូចនេះការងារចិញ្ចឹមមាន់អាចនិយាយបានថាជាការងារមួយ ដែលមានភាពងាយស្រួលបំផុតសម្រាប់ស្ត្រីពិព្រោះស្ត្រីអាចធ្វើការងារនេះនៅជុំវិញលំនៅឋានរបស់ខ្លួន។

ប្រជាជននៅជនបទ ចូលចិត្តចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារយ៉ាងតិច ៤-៥ក្បាល/គ្រួសារ ទុក សម្រាប់បរិភោគនិងលក់ដូរខ្លះៗ។ តាមធម្មតាកសិករចិញ្ចឹមតាមទំលាប់ព្រៃលែងឱ្យដើរកចំណីដោយខ្លួន វា គ្មានជម្រក គ្មានការផ្តល់ចំណី គ្មានការថែទាំសុខភាព និងគ្មានការចាក់ថ្នាំការពារឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យពួកគាត់ទទួលបានផលទាប អត្រាងាប់ខ្ពស់ និងចំណេញតិច ឬជូនកាលអាចខាត បង់។

ដូចនេះ ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការចិញ្ចឹមមាន់អ្នកត្រូវយល់ដឹងពីបច្ចេកទេសការចិញ្ចឹមមាន់ ដោយមានរបងព័ទ្ធជុំវិញទ្រុង មានការជ្រើសពូជ ការផល់ចំណី ការថែទាំ វិធានការពារអនាម័យ និងជីវសុវត្ថិភាពដែលជាវិធីសាស្ត្រងាយស្រួលសម្រាប់កសិករអនុវត្ត។

សរុបសេចក្តីមកការចិញ្ចឹមមាន់រួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរកប្រាក់ចំណូលសម្រាប់គ្រួសារ កាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់កសិករនៅជនបទ និងបង្កើននូវសុវត្ថិភាពស្បៀង។

២. ដំណើរការនៃការផលិតស្បៀងនៅ

អង្គការ “វីវីអូប៊ី” (VVOB) មកពីពាក្យពេញថា សមាគមផ្នែកមីស៍ដើម្បីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ អភិវឌ្ឍន៍ និងជំនួយការបច្ចេកទេស) គឺជាអង្គការមួយដែលមិនរកប្រាក់កម្រៃ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨២ ក្រោមការឧបត្ថម្ភថវិកាពីរដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធនៃប្រទេសប៊ែលហ្សិក។

ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (កសក) នៃប្រទេស កម្ពុជា និងនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម (នដ្យក) បច្ចុប្បន្ន “វីវីអូប៊ី” កំពុងអនុវត្តកម្មវិធីមួយ (កម្មវិធី “អ៊ីមេដ”) ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ស្រុក

តាមរយៈការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយ។ កម្មវិធីនេះបានធ្វើការសាកល្បងនៅក្នុងខេត្ត កណ្តាលដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត។

ក្នុងចំណោមគោលបំណងសំខាន់ៗរបស់កម្មវិធី គឺមានគោលបំណងមួយផ្ដោតលើការផលិតសៀវភៅ គោលការណ៍ណែនាំអំពីបច្ចេកទេស និងវិធីសាស្ត្រផ្សព្វផ្សាយសិកម្ម ព្រមទាំងសៀវភៅណែនាំអំពីការ គ្រប់គ្រងសម្រាប់ឱ្យមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយខេត្ត និងមន្ត្រីកសិកម្មស្រុកយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការងាររបស់ ខ្លួន។ រាល់សៀវភៅណែនាំទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈយន្តការ “ក្រុមការងារ” ដែលមាន ការចូលរួមពីមន្ត្រីជំនាញមកពីនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម រហូតដល់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីផលិតសៀវភៅគោលស្តីអំពីការកែលម្អវិធីសាស្ត្រ ចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារនេះ។

សមាជិកក្នុងក្រុមការងារបង្កើតសៀវភៅណែនាំអំពីការកែលម្អបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ជា លក្ខណៈ គ្រួសារនេះ” មានដូចខាងក្រោម:

- លោកស្រី **អុក សាវីន** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាលនៃក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
- លោក **ទី ភ្លេង** តំណាងមកពីនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
- លោក **មុត សាវ៉ាត** មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មខេត្ត ប្រចាំស្រុកគៀនស្វាយ
- លោក **គឹម រិន** មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មខេត្ត ប្រចាំស្រុកកណ្តាលស្ទឹង
- លោក **វី ហុនឆ្រឿន** មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មស្រុកពញាឮ

ក្រុមការងារផលិតសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់នេះត្រូវបានដឹកនាំ និងសម្រប សម្រួលដោយមន្ត្រីបច្ចេកទេសនៃកម្មវិធី “អ៊ីមេដ”។ សមាជិកក្រុមការងារបានចូលរួមផ្តល់ជាព័ត៌មាន បទពិសោធន៍ និងចំណេះដឹងនៅក្នុងដំណើរការពិភាក្សា។ សមាជិកក្រុមការងារបានជួបប្រជុំគ្នាចំនួន ច្រើនដង ដើម្បីពិភាក្សាគ្នាក្នុងការផលិតសៀវភៅនេះ។

រូបភាពគូរដោយលោក **ឆា សាវុធ** វិចិត្រករប្រចាំនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។

គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ កែសម្រួល និងវាយតម្លៃមានៈ

- លោក **ម៉ាក់ សឿន** ប្រធាននាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
- លោកស្រី **អុក សាវីន** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាលនៃក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- លោក **ទី ភ្លេង** តំណាងមកពីនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- លោកស្រី **ពៅ វណ្ណឌី** អនុប្រធានការិយាល័យអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនៃនាយកដ្ឋាន ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

- លោក **យន់ សុផាន** អនុប្រធានការិយាល័យប្រព័ន្ធកសិកម្មនៃនាយកដ្ឋាន ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

- លោកស្រី **បែម ឆ្លា** មន្ត្រីជំនាញផ្នែកផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល ខេត្តកណ្តាល

- លោក **គឹម រិន** មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មខេត្ត ប្រចាំស្រុកកណ្តាលស្ទឹង

- លោក **ងាប វណ្ណ** មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង

៣. គោលបំណងនៃការផលិតសៀវភៅគោល

គោលបំណងនៃការផលិតសៀវភៅគោលនេះ គឺដើម្បីផ្តល់ចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋានដល់មន្ត្រី ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មពីការកែលម្អបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ។ ទន្ទឹមនឹងនេះសៀវភៅ ណែនាំបច្ចេកទេសនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងលក្ខណៈជាសៀវភៅណែនាំដែលនឹងផ្តល់ឱ្យមន្ត្រីផ្សព្វ ផ្សាយកសិកម្មនូវការណែនាំអំពីបច្ចេកទេសក្នុងការដឹកនាំ និងបង្រៀនកសិករដែលចង់ចិញ្ចឹមមាន់តាម លក្ខណៈបច្ចេកទេស។ សៀវភៅគោលនេះមានពន្យល់អំពីវិធីសាស្ត្រដែលមន្ត្រីផ្សព្វកសិកម្មត្រូវធ្វើការ ជាមួយកសិករនៅក្នុងពេលដំណើរការការងារចិញ្ចឹមមាន់មួយជំហានមុដង មួយជំហានម្តង។

គោលបំណងជាក់លាក់នៃការបង្កើតសៀវភៅគោលនេះគឺ៖

- ផ្តល់ជាចំណេះដឹងស្របទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងស្របតាមទីកន្លែង និងក្រុមគោល ដៅទាក់ទងនឹងការកែលម្អបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ (សម្រាប់មន្ត្រី ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម)
- ផ្តល់ការណែនាំដល់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនូវវិធីសាស្ត្រក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល កសិករអំពីបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ
- ដើម្បីជុំវិញឱ្យកសិករចាប់ផ្តើមអនុវត្តបច្ចេកទេសនេះ
- ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពប្រាក់ចំណូលរបស់កសិករតាមរយៈការកែលម្អ ប្រសិទ្ធភាពផលិតកម្ម

ក្រុមគោលដៅចម្បងនៃសៀវភៅគោលនេះគឺមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មថ្នាក់ស្រុក និងមន្ត្រីផ្សព្វ ផ្សាយកសិកម្មថ្នាក់ខេត្ត។ សៀវភៅគោលនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយប្រើពាក្យពេចន៍ដែលងាយ យល់សាមញ្ញ និងច្បាស់ល្អ មានន័យគ្រប់គ្រាន់។

ក្រៅអំពីក្រុមគោលដៅខាងលើនេះសៀវភៅនេះក៏អាចយកទៅប្រើប្រាស់បានដោយមន្ត្រី កសិកម្មអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដទៃទៀត និង អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែលធ្វើការងារដូចគ្នានេះដែរ។

ចំណុចសំខាន់៖ តាមរយៈសៀវភៅនេះ “ចំណេះដឹងអំពីយេនឌ័រ និង បរិស្ថាន” នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់៖

- ចំណេះដឹងអំពីយេនឌ័រត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងសកម្មភាពផ្សេងៗដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង អំពីការចូលរួមស្មើភាពគ្នារវាងបុរសនិងស្ត្រី
- ចំណេះដឹងអំពីបរិស្ថាននឹងត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងជំពូកមួយនៃសៀវភៅណែនាំនេះ

កំណត់សំគាល់:

សៀវភៅណែនាំនេះត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់អមជាមួយសៀវភៅបច្ចេកទេស ដើម្បីផ្តល់ឱ្យមន្ត្រី
ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនូវចំណេះដឹងកាន់តែលម្អិត និងខិតបំណ្តុបបច្ចេកទេសសម្រាប់ផ្តល់ជូនដល់កសិករ។